

Vajúdásból születés

A vajúdás a születésért van. A vajúdás szenvedés, gyötrelem. Reményteljes gyötrelem. Nem a veszélyekre, a „halva születésekre”, hanem az életre gondoló, abba kapaszkodó gyötrelem. A várható, reálisan remélhető gyümölcsökért sokat képes vállalni az ember. Jézus mai üzenete a vele való újra találkozás és együttlét reményét sulykolja tanítványaiba. Kell ez a sulykolás, hiszen egy rajtuk kárörvendő, örömeiben tobzó világ veszi körül őket, akiknek minden okuk megvan arra, hogy szomorkodjanak, sírjanak, aggódjanak. Hiszen elmegy a Mester. Nem csak úgy búcsúmosollyal, kendőt lobogtatva megy, hanem kivégzik! A remény a „viszontlátlak majd benneteket” jézusi ígéletben van.

A jó kapcsolat él és éltet. Jézus és tanítványai kapcsolatát ilyenek írják le az evangéliumok. Az életnek vannak jelenségei, ismérvei. Egy irányba néző Lélekváró imánkban vessünk egy pillantást a nyolc élet-jelenségből legalább kettőre. Ezekből választok: születés, anyagcsere, ingerlékenység, mozgás, növekedés, fejlődés, szaporodás és halál.

„Anyagcsere”. Felveszek számomra fontosnak gondolt dolgokat és leadok haszontalanokat. Lecserélem azt, ami gátol az Úton járásban. Sőt azt is le kellene cserélnem, ami „csak” nem segít az Úton járásban. Tudok-e egy röpke mérleget készíteni arról, hogy pl. milyen szellemi életet élek? Mire vagyok rákattanva (online) és mitől zárkózom el (offline)? Hetven felé lépegetve bevallom, hogy egyre jobban érteni vélem Gyurka bácsit: „Csak meg ne hülyüljek, csak a szellemi képességemet ne veszítsem el!” A Jóisten dolgainak rám eső részéből nincs nyugdíjba menetel. De nincs újdonsághajhászó csapongásra sem időnk! Céltudatos szellemi lépegetés illik a jézusi tájékozódású emberhez. Jézus nem egy KRESZ-tábla, mely eligazít, hogy továbblépjek rajta valami felé. Úti társ ő, aki az utunkba eső elirányítani, elterelni, megnyerni akaró hatásokban segít tájékozódni. Tájékozódás tanulás nélkül? Iránytartás fejlődő jézusi értékszemlélet nélkül? Ugye tudjuk együtt vállalni a szellemi vajúdások gyötrelmét a Mesterrel való beteljesedett együttlét megszületésének reményében?!

„Fejlődés”. Az élet minőségi változása. Ez a mai világ nem kajánul kinevet, hanem csábos mosolyával el akar csábítani Jézus Istenétől. Vajon tud-e vajúdási fájdalmat okozni az elcsábulások napi kísértése? Már az is valami, ha kegyes hiúságba tudok kapaszkodni: hozzánk ez nem illik, nekünk ez méltatlan lenne... Az is valami, ha dacból, akarati keménységből tartok ki: na, ne már, hogy csőbe húzzanak, megfutamodással nem járatom le magam... Micsoda erő és támasz lehetünk egymás számára az irányunk hűséges tartásában! A testvérbaráti szeretet jelez, csilingel. A hallgató, lapító, konfliktuskerülő testvérbarátság elhalásra ítéli a kapcsolatainkat. A jézusi úton is el lehet fáradni és lehet bice-bóca lassulást is produkálni néha. Lehet lázadni és nyugósnek is lenni hébe-hóba. Ezekbe csak akkor nem kívül bele az ember, ha vannak fejlődésre velem szövetségben lévő társaim. Ha nincsenek, üzembiztos a visszafordulás és a letérés az Útról.

Végigvajúdjuk ezt a földi életet, akár tetszik, akár nem. Nagyon nem tetszene, ha Jézus wellness programra hívott volna. De ő nem erre, hanem örök élet reményű Úton járásra hívott és nem díszcsomagolással és lila köddel nyert meg erre, hanem reális tájékoztatással. Köszönöm mennyei Atyánknak, hogy nem egyedül, hanem testvérbarátokkal vagyok ebben a „szülőszobában”!

Király Náczi, Érd